

Každá podobná scéna má svého podivína v klobouku a Bobošíkovou, která se znovu vynoří před volbami jako zombie a dá smrtelný polibek každému politickému projektu.

Autor: Jiří Boudník

Bývalý diplomat **Petr Drulák** kdysi rozjel projekt, který mohl nést trochu naděje na vytvoření skutečně levicové alternativy k progresivistickému blouznění. Mohl, ale nemá. A mít nebude. Protože tento pokus přitahuje sortu lidí, jejichž největší intelektuální vzepětí končí vzpomínkou na dobu, kdy stát dával byty, pivo stálo tři kačky a šéf odborů měl větší slovo než premiér. Místo obrody autentické levice se vytvořil klub rozhořčených nostalgiků, kteří se dokážou sjednotit jen ve vzteklém brblání nad současným světem, zatímco vlastní pozitivní program jim zoufale chybí.

Dobrá, dejme tomu, že chtěl zahájit něco nového. Zkusil termín „**konzervativní socialismus**“. To je asi jako kdyby se vegetarián rozhodl otevřít steakhouse. Historicky se konzervatismus a socialismus vždy bily hlava nehlava, a ani dnes to nevypadá jinak. Místo důrazu na práci, odbory a sociální spravedlnost zbylo jen křečovitě mávání pěstí proti progresivistům. A jestliže z nějakého levicového projektu zbude jen to, čemu tleskají klausisté, moTůrci a postavy zlodějen 90. let, pak se to nedá považovat za úspěch, ale spíš za politický ekvivalent sešrotovaného trabantu.

A pak jsou tu figurky. Každá podobná scéna má svého podivína v klobouku a **Bobošíkovou**, která se znovu vynoří před volbami jako zombie a dá smrtelný polibek každému politickému projektu. Tito lidé mají dávat Drulákovu pokusu zdání autenticity, ale ve skutečnosti fungují jako závaží, které ho táhne ke dnu. Místo důstojného levicového hnutí vznikl klub seniorů, kteří si notují nad svým pohrdáním světem a z intelektuálních debat udělali soukromé terapie sebeujišťování.

A pak tu máme **Stačilo!** To měl být nový levicový projekt, ale spíš to připomíná PiS bez Boha a disciplíny. Grafoman od Znojma řídí skupinku podnikatelů, zdravotních sester a jiných lidí, kteří do politiky vstupují spíš proto, aby měli na lepší dovolenou než kvůli nějakým ideálům. Je to něco mezi družinou samozvaných spasitelů národa s brožurkovým vzděláním a výborem pro ochranu tradic venkovské zabijačky.

Drulák už dnes nepřináší levici nový dech, ale poslední hřebík do rakve. Místo aby rozvíjel skutečnou levicovou ekonomickou agendu, raději se věnuje strašení neziskovkami a západní politickou impotencí, jako by právě tohle bylo to, co pálí českého dělníka nejvíc. Původně nadějný pokus překonat stagnaci levice se proměnil v ochotnické divadlo, kde Drulák a jeho věrní hrají tragikomedií o fúzi zleva a zprava proto globálnímu liberalismu, ale za ochranu fosilní lobby.

Tento epilog je navíc k smíchu i k pláči – levicové ideály jsou obětovány na oltáři boje proti všemu „novému“ a „pokrokovému“, zatímco alternativa chybí. Místo skutečné politiky je tu jen parta stárnoucích skeptiků, kteří se snaží hrát si na vizionáře, zatímco jejich vliv pomalu mizí. Pokud tohle měla být záchrana české levice, pak je čas zapálit svíčku a začít psát parte.

Díky, **Svatopluku**, děláš skvělou práci. Konec levice v Česku je zase o krok blíž. Pokud se o to někdo stará, měl by už začít přemýšlet, co bude dál, protože odsud cesta vede jen do politického hrobu.

Tak vlastně díky Svatopluku a nezapomeň, Make Czechia Great Again!

Psáno pro Dělský potápěč

Autor je pohanský tradicionalista (ekolog) a odborný asistent na jedné nejmenované pražské univerzitě.